

✧ Základní verš

„Vystup si na horu vysokou, Sijóne, který neseš radostnou zvěst, co nejvíc zesil svůj hlas, Jeruzaléme, který neseš radostnou zvěst, zesil jej, neboj se! Řekni judským městům: ‚Hle, váš Bůh!‘“ (Iz 40:9)

„Druhá světová válka skončila roku 1945. V té době se jeden z japonských vojáků jménem Shoichi Yokoi ukrýval v džungli na ostrově Guam. Americká letadla nad tímto ostrovem shazovala letáky s informací, že válka skončila, ale Yokoi to považoval za past. Byl rozhodnutý nikdy se nevzdát, a tak se dále skrýval a žil v primitivním přístřešku. A protože neměl žádný kontakt s civilizací, žil jen z toho, co našel v džungli, a vyráběl si jednoduchý oděv z kůry stromů.

V roce 1972, 27 let po skončení druhé světové války, narazili lovci v džungli na Yokoie, který tam chytal ryby. Tehdy se dozvěděl, že válka skutečně skončila. I když si jeho krajané už desítky let užívali míru, Yokoi dál strádal a prožíval stres z války.“ (Gane, Roy. Leviticus. Pozvání k oltáři, Praha: Advent-Orion, 2018, s. 222)

Prostřednictvím proroka Izajáše Bůh před mnohými staletími oznámil, že období strachu a utrpení jeho lidu skutečně skončí: „Potěšte, potěšte můj lid, praví váš Bůh. Mluve k srdci Jeruzaléma, provolejte k němu: Čas jeho služby se naplnil, odpykal si své provinění. Vždyť z Hospodinovy ruky přijal dvojnásobně za všechny své hříchy.“ (Iz 40,1.2)

Při studiu této lekce se budeme věnovat 40. kapitole knihy proroka Izajáše, ve které zaznívá nadčasové povzbudivé poselství, které Bůh adresoval svým dětem.

✧ Osnova lekce:

1. Bůh chce potěšit svůj lid (neděle)
2. Čím je chce potěšit?
 - a. Dobrá zpráva o přicházejícím Králi (pondělí)
 - b. Dobrá zpráva o blížícím se spasení (úterý)
 - c. Dobrá zpráva o Božím charakteru (středa)
3. Důsledek této dobré zprávy: výzva k rozhodnutí (čtvrtek)

NE 14. února – Útěcha pro budoucnost (Iz 40:1.2)

Iz 40:1.2 „¹Potěšte, potěšte můj lid,“ praví váš Bůh. ²Mluve k srdci Jeruzaléma, provolejte k němu: Čas jeho služby se naplnil, odpykal si své provinění. Vždyť z Hospodinovy ruky přijal dvojnásobně za všechny své hříchy.“

Iz 10:5 „Běda Asýrii, metle mého hněvu, té holi, skrze kterou projevim svůj hrozný hněv.“

Iz 37 „¹Když to král Chizkijáš uslyšel, roztrhl své roucho, zahalil se žíněnou suknicí a vešel do Hospodinova domu. ²Poslal Eljakíma, který byl správcem domu, píšeře Šebnu a starší z kněží, zahalené žíněnými suknicemi, k proroku Izajášovi, synu Amósovu. ³Měli mu vyříditi: „Toto praví Chizkijáš: Tento den je den souzení, trestání a ponižování; plod je připraven vyjít z lůna, ale rodička nemá sílu k porodu. ⁴Kéž Hospodin, tvůj Bůh, slyší slova nejvyššího číšníka, kterého poslal jeho pán, král asyrský, aby se rouhal Bohu živému. Kéž jej Hospodin, tvůj Bůh, potrestá za ta slova, která slyšel. Pozdvihni hlas k modlitbě za pozůstatek lidu, který tu je.“ ⁵Služebníci krále Chizkijáše přišli k Izajášovi. ⁶Izajáš jim řekl: „Vyřídte svému pánu: Toto praví Hospodin: Neboj se těch slov, která jsi slyšel, jimiž mě hanobil sluhové asyrského krále. ⁷Hle, uvedu do něho ducha, že uslyší zprávu a vrátí se do své země. V jeho zemi jej nechám padnout mečem.“ ⁸Když se nejvyšší číšník vrátil, uslyšel, že asyrský král odtáhl od Lakíše. Zastihl ho, jak bojuje proti Libně. ⁹Asyrský král totiž uslyšel o Tirhákovi, králi kúšském: „Vytáhl proti tobě do boje!“ Když to uslyšel, poslal k Chizkijášovi posly se vzkazem: ¹⁰„Toto vyřídte Chizkijášovi, králi judskému: At' tě nepodvede tvůj Bůh, na něhož spoléháš, že Jeruzalém nebude vydán do rukou asyrského krále. ¹¹Hle, slyšel jsi o tom, co učinili králové asyrští všem zemím, že je zničili jako klaté. A ty bys byl vysvobozen? ¹²Zda bohové těch pronárodů, jimž přinesli zkázu moji otcové, mohli vysvobodit Gózan, Cháran, Resef a syny Edenu, kteří byli v Telasáru? ¹³Kde je král Chamátu a král Arpádu a král města Sefarvajimu, Heny a Ivy?“ ¹⁴Chizkijáš vzal dopisy z ruky posly, přečetl je a pak vstoupil do Hospodinova domu a rozložil je před Hospodinem.

¹⁵Chizkijáš se modlil k Hospodinu: ¹⁶„Hospodine zástupů, Bože Izraele, který sídlíš nad cheruby, ty sám jsi Bůh nade všemi královstvími země. Ty jsi učinil nebesa i zemi. ¹⁷Nakloň, Hospodine, své ucho a slyš, otevři, Hospodine, své oči a viz! Slyš všechna slova Sancheríba, který vyslal posly, aby haněli Boha živého. ¹⁸Opravdu, Hospodine, králové asyrští zničili všechny země, pronárody i jejich zemi. ¹⁹Jejich bohy vydali ohni, protože to nejsou bohové, nýbrž dílo lidských rukou, dřevo a kámen, proto je zničili. ²⁰Ale teď, Hospodine, Bože náš, zachraň nás z jeho rukou, ať poznají všechna království země, že ty jsi Hospodin, ty sám.“ ²¹I vzkázal Izajáš, syn Amósův, Chizkijášovi: „Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Modlil ses ke mně kvůli Sancheríbovi, králi asyrskému. ²²Toto je slovo, které o něm promluvil Hospodin: Pohrdá tebou, vysmívá se ti panna, dcera sijónská! Potřásá nad tebou hlavou dcera jeruzalémská. ²³Koho jsi haněl a hanobil? Proti komu jsi povýšil hlas a oči pyšně vzhůru zvedl? Proti Svatému Izraele. ²⁴Svími služebníky jsi pohaněl Panovníka, když jsi řekl: „Se svou nespočetnou vozbou jsem vytáhl do horských výšin, na libanónské stráně. Pokácím tam statné cedry, skvělé cypřiše, vstoupím až do jeho nejvyšších končin, do křovin a hájů. ²⁵Já jsem vykopal studny a napil se vody, svými chodidly jsem vysušil všechny průplavy Egypta.“ ²⁶Což jsi neslyšel, že zdávna jsem to připravoval, už za dnů dávno-věkých to chystal? Nyní to uskutečním: V hromady sutin se změní opevněná města. ²⁷Jejich bezmocní obyvatelé jsou vyděšení a zostuzení, jsou jako bylina polní, zelenající se býlí, tráva na střeších, rez v obilí nepožatém. ²⁸Vím o tobě, ať sedíš či vycházíš a vcházíš, jak proti mně běsníš. ²⁹Protože proti mně tak běsníš a tvá drzost stoupá do mých uší, provleču ti chřpím kruh a do úst vložím uzdu. Ovedu tě cestou, po níž jsi přišel.“ ³⁰Toto ti bude znamením, Chizkijáši: V tomto roce budete jíst, co vyrostе samo, i druhý rok, co samo vzejde, ale třetí rok sejte a sklízete, vysazujte vinice a jezte jejich plody. ³¹Ti z Judova domu, kteří vyvážnou a zůstanou, opět se zakoření a vydají ovoce. ³²Z Jeruzaléma vyjde pozůstatek lidu a z hory Sijónu ti, kdo vyvážli. Horlivost Hospodina zástupů to učiní. ³³Proto praví Hospodin o králi asyrském toto: „Nevejde do tohoto města. Ani šíp tam nevstřelí, se štíty proti němu nenastoupí, násep proti němu nenavrší. ³⁴Cestou, kterou přišel, se zase vrátí, do tohoto města nevejde, je výrok Hospodinův. ³⁵Budu štítem tomuto městu, zachráním je kvůli sobě a kvůli Davidovi, svému služebníku.“ ³⁶Tu vyšel Hospodinův anděl a pobil v asyrském táboře sto osmdesát pět tisíc. Za časného jitra, hle, všichni byli mrtví, všude mrtvá těla. ³⁷Sancheríb, král asyrský, odtáhl pryč a vrátil se do Ninive a usadil se tam. ³⁸Když se klaněl v chrámu svého boha Nisroka, Adramelek a Sareser, jeho synové, ho zabili mečem a unikli do země Araratu. Po něm se stal králem jeho syn Esarchadón.“

Iz 39 ¹„V ten čas poslal Meródač-baladán, syn Baladánův, král babylónský, Chizkijášovi dopisy a dar; uslyšel totiž, že onemocněl a zotavil se.“ Chizkijáš měl z nich radost a ukázal poslům svou klenotnici, stříbro a zlato, různé balzámy, výborný olej i celou svou zbrojnici a všechno, co se nacházelo mezi jeho poklady. Nebylo nic, co by jim Chizkijáš ve svém domě a v celém svém vládařství nebyl ukázal. ³Prorok Izajáš přišel ke králi Chizkijášovi a zeptal se ho: „Co říkali ti muži a odkud k tobě přišli?“ Chizkijáš odpověděl: „Přišli ke mně z daleké země, z Babylónu.“ ⁴Zeptal se: „Co viděli v tvém domě?“ Chizkijáš odvětil: „Viděli všechno, co je v mém domě. Nebylo nic, co bych jim nebyl ze svých pokladů ukázal.“ ⁵I řekl Izajáš Chizkijášovi: „Slyš slovo Hospodina zástupů! ⁶Hle, přijdou dny a bude odneseno do Babylónu všechno, co je v tvém domě, poklady, které nahromadili tvoji otcové až do tohoto dne. Nic tu nezbude, praví Hospodin. ⁷I některé tvé syny, kteří z tebe vzejdou, které zplodíš, vezmou a stanou se kleštěnci v paláci krále babylónského.“ ⁸Chizkijáš na to Izajášovi řekl: „Dobré je slovo Hospodinovo, které jsi mluvil.“ A dodal: „Ať je za mých dnů opravdový pokoj.““

Iz 7:17 „Na tebe, na tvůj lid a na dům tvého otce Hospodin v těch dnech, jakých nebylo ode dne, kdy Efrajim odpadl od Judy, přivede asyrského krále.“

Iz 38:6 „Vytrhnu tebe i toto město ze spárů asyrského krále. Budu tomuto městu štítem.“

Iz 52:4 „Toto praví Panovník Hospodin: Na začátku sestoupil můj lid do Egypta, aby tam pobýval jako host; na konci jej utiskovala Asýrie.“

Iz 14:1-4 ¹Hospodin se slítnu je nad Jákobem a znovu vyvolá Izraele. Dá jim odpočinout v jejich zemi, přidruží se k nim i bezdomovec a připojí se k domu Jákobovu. ²Národy je totiž samy dovedou na jejich místo a Izraelův dům je dostane do dědictví v Hospodinově zemi jako otroky a otrokyně. Tak zajmou ty, kdo je prve zajali, a budou panovat nad svými poháněči. ³V den, kdy ti dá Hospodin odpočinout od tvého trápení a nepokoje, od tvrdé otročiny, již jsi byl zotročen, ⁴proneseš o babylónském králi pořekadlo: „Jak pomínul poháněč, jak pomínula knuta!““

PO 15. února – Připravte cestu Hospodinu (Iz 40:3-8)

Iz 40:3-8 ³Hlas volajícího: „Připravte na poušti cestu Hospodinu! Vyrovnejte na pustině silnici pro našeho Boha! ⁴Každé údolí ať je vyvýšeno, každá hora a pahorek sníženy. Pahorkatina ať v rovinu se změní a horské hřbety v pláň. ⁵I zjeví se Hospodinova sláva a všechno tvorstvo společně spatří, že promluvila Hospodinova ústa.“ ⁶Hlas toho, jenž praví: „Volej!“ I otázal se: „Co mám volat?“ „Všechno tvorstvo je tráva a všechna jeho spolehlivost jak polní kvítí. ⁷Tráva usychá, květ vadne, zavane-li na něj

Shrnutí

Prostřednictvím Izajáše Bůh potěšil ty, kteří trpěli. Čas starostí a problémů pro ně skončil a Bůh se k nim vrátil. Neměli být zmateni a zmalomyslnění, ale raději měli důvěřovat Bohu, že svoji stvořitelskou moc použije v jejich prospěch.

Praktický závěr

□ Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

vítr Hospodinův. Věru, lid je pouhá tráva. ⁸Tráva usychá, květ vadne, ale slovo Boha našeho je stále navěky. ⁹“

Ex 25:8.16 „⁸At' mi udělají svatyni a já budu bydlet uprostřed nich. (...) ¹⁶Do schrány uložíš svědectví, které ti dám.“

Ez 11:16 „Proto řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Ano, vzdávil jsem je mezi pronárody a rozptýlil po zemích; avšak v zemích, do nichž přišli, jsem se jim stal na ten krátký čas svatyní.“

Iz 42:16 „Slepě povedu cestou, již neznají, stezkami, o nichž nic nevědí, je budu vodit. Tmu před nimi změním v světlo, pahorkatiny v rovinu. Toto jsou věci, jež učiním, od toho neupustím.“

Mt 3:2.3 „²Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské. ³“*To je ten, o němž je řečeno ústy proroka Izajáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!“*

Mk 1:4 „*To se stalo, když Jan Křtítel vystoupil na poušti a kázal: „Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů.“*“

ÚT 16. února – Evangelium – radostná zpráva (Iz 40:9-11)

Iz 40:9-11 „⁹Vystup si na horu vysokou, Sijóne, který neseš radostnou zvěst, co nejvíc zesil svůj hlas, Jeruzaléme, který neseš radostnou zvěst, zesil jej, neboj se! Řekni judským městům: „Hle, váš Bůh! ¹⁰Panovník Hospodin přichází s mocí, jeho paže se ujme vlády. Hle, svoji mzdu má s sebou, u sebe svůj výdělek. ¹¹Jak pastýř pase své stádo, beránky svou paží shromáždí, v náručí je nosí, březí ovečky šetrně vede.““

Iz 41:27 „Já první zvěstuji Sijónu: „Hle, už tu jsou!“ a Jeruzalému dám toho, jenž nese radostnou zvěst.“

Iz 52:7 „Jak líbezná je, když po horách jdou nohy toho, jenž poselství nese a ohlašuje pokoj, jenž nese dobré poselství a ohlašuje spásu, jenž Sijónu hlásá: „Tvůj Bůh kraluje!““

Ž 68 „¹Pro předního zpěváka, Davidův. Zpívaný žalm. ²Povstane Bůh, a rozprchnou se jeho nepřátelé, na útěk se před ním dají, kdo ho nenávidí. ³Odveš je jako dým. Tak jako taje vosk před zárem ohně, tak zhynou před Bohem svěvolníci. ⁴Spravedliví se však zaradují a jásosem budou oslavovat Boha, budou se radostně veselit. ⁵Prozpěvujte Bohu, pějte žalmy jeho jménu, upravujte cestu tomu, který jede pustinami. Hospodin je jeho jméno, jásosem ho oslavujte. ⁶Otec sirotků, obhájce vdov je Bůh v obydlí svém svatém. ⁷Bůh, jenž osamělé usazuje v domě, vyvádí vězně k šťastnému životu; odbojníci však zůstanou ve vyprahlé zemi. ⁸Bože, když jsi táhl v čele svého lidu, když jsi kráčel pustým krajem, ⁹třásla se země, kanuly krůpěje z nebe před Bohem ze Sínaje, před Bohem, Bohem Izraele. ¹⁰Štědrým přívalem jsi skrápěl své dědictví, Bože, když se země vysílila, pečoval jsi o ni. ¹¹Tvoje stádo se v ní usadilo. Bože, ve své dobroti máš péči o poníženého! ¹²Panovník pronáší výrok. Nesmírný je zástup žen, jež radostnou zvěst nesou: ¹³„Pádlí králové i se zástupy, pádlí, hospodyně rozdělují kořist. ¹⁴Zůstanete ležet mezi ohradami? Jak se blyští stříbrem potažená křídla holubice, perutě zlatavě zelenavé! ¹⁵Už jí Všemohoucí rozehnal ty krále! To tys přikryl sněhem šerý Salmón.“ ¹⁶Horou bohů je hora Bášan, hora Bášan je hora strmých štítů. ¹⁷Proč, vy strmé horské štíty, úkosem shlížíte na horu, na níž se usadit zatoužil Bůh? Tam bude Hospodin přebývat natrvalo. ¹⁸Božích vozů jsou desetitisíce, tisíce tisíců. Panovník je mezi nimi, ze Sínaje táhne do svatyně. ¹⁹Vystoupil jsi na výšinu, ty, kdo byli v zajetí, jsi vedl, mnohé z lidí přijals darem, odbojníci však museli zůstat v poušti, Hospodine, Bože! ²⁰Požehnán buď Panovník, den ze dne za nás nosí břímě. Bůh je naše spása. ²¹Bůh je Bohem, jenž nás zachraňuje. Je to on, Panovník Hospodin, kdo vyvádí z tenat smrti. ²²Ano, Bůh rozdrtí nepřátelům hlavu, téměř tomu, který se ve vinách brodí. ²³Panovník řekl: „Vyvedu z Bášanu, vyvedl jsem i z hlubin moře ²⁴a noha tvá je rozdrtí v krvi, ať jazyk tvých psů má z nepřátel podíl.“ ²⁵Všichni spatřili tvůj průvod, Bože, průvod mého Boha, mého Krále, do svatyně. ²⁶Napřed šli zpěváci, za nimi hudebníci, uprostřed s bubínky dívky. ²⁷V shromážděných dobrořečte Bohu, Hospodinu, vy z pramene Izraele! ²⁸Tady je Benjamín, nejmladší, jenž se stal nad nimi pánem, nad veliteli Judy a jeho oddily, nad veliteli Zabulóna, veliteli Neftalího. ²⁹Byl to příkaz tvého Boha. Necht' se tvá moc, Bože, mocně prokazuje v tom, co pro nás konáš ³⁰ze svého chrámu nad Jeruzalémem. Králové ti budou přinášet dary. ³¹Oboř se na tu divou zvěř v rákosí, na stádo turů mezi býčky národů, na toho, který se vrhá do bláta kvůli úlomku stříbra. Rozpraš národy válkychtivé! ³²At' přijdou egyptští velmožové, ať Kúš vztáhne ruce vstříc Bohu. ³³Království země, zpívejte Bohu, zapějte žalmy Panovníku, ³⁴tomu, jenž jezdí po nebi, po nebi odvěkém. Hle, vydal hlas, hlas plný moci. ³⁵Uznejte Boží moc! Jeho vznešenost se klene nad Izraelem, jeho moc do mraků strní. ³⁶Bůh ze tvých svatyní vzbuzuje bázeň, Bůh Izraele. On dává moc a udanost lidu. Požehnán buď Bůh!“

J 1:14 „A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.“

L 2:38 „A v tu chvíli k nim přistoupila, chválila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kteří očekávali vykoupení Jeruzaléma.“

J 20:17-18 „¹⁷Ježíš jí řekl: „Nedotýkej se mne, dosud jsem nevystoupil k Otci. Ale jdi k mým bratřím a pověz jim, že vystupují k Otci svému i Otci vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu.“ ¹⁸Marie Magdalská šla k učedníkům a oznámila jim: „Viděla jsem Pána a toto mi řekl.““

ST 17. února – Mocný i milosrdný Stvořitel (Iz 40:12-31)

Iz 40:12-18 „¹²Kdopak svou hrstí odměřil vodstvo a pídí nebesa změřil? Kdo shrnul v odměrku všechen prach země a hory odvážil na vahadlech, pahorky na vážkách? ¹³Kdo změřil Hospodinova ducha a byl mu rádce a vedl ho k poznání? ¹⁴Kohopak o radu žádal, aby rozumností nabyl, aby ho poučil o stezce práva, naučil poznání a seznámil ho s cestami rozumnosti? (...) ¹⁸Ke komu připodobníte Boha? Jakou podobu mu přisoudíte?“

Iz 40:28-31 „²⁸Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemdený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze. ²⁹Od dává zemdenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. ³⁰Mladíci jsou zemdení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají. ³¹Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.“

Iz 40:12-27 „¹⁹Řemeslník odleje modlu a zlatotepec ji potáhne zlatem, stříbrné řetízky přidělá zlatník. ²⁰Chudák, který na takovou oběť nemá, vybere dřevo, které netrouchniví, a vyhledá zručného řemeslníka, aby mu zhotovil modlu, jež by se neviklala. ²¹Což o tom nevíte? Což jste neslyšeli? Neoznámili vám to už na počátku? Což nechápete, kdo položil základy zemi? ²²Ten, který sídlí nad obzorem země, jejíž obyvatelé jsou jako kobylky, ten, který nebesa jak závoj roztahuje a napíná je jako stan k obývání. ²³Ten hodnostáře za nic nemá a jako s nicotou nakládá se soudci země. ²⁴Sotva byli zasazeni, sotva byli zaseti, sotva jejich odnož kořeny do země zapustila, zaduje na ně a oni schnou a vichr je odnáší jako slámu. ²⁵„Ke komu mě chcete připodobnit, aby mi byl roven?“ praví Svátý. ²⁶„K výšině zvedněte zraky a hleďte: Kdo stvořil toto všechno? “ Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna. ²⁷Proč říkáš, Jákobe, proč, Izraeli, mluvíš takto : „Má cesta je Hospodinu skryta, můj Bůh přehlídá mé právo?““

ČT 18. února – Pokušení modloslužby (Iz 40:19.20)

Iz 40:19.20 „¹⁹Řemeslník odleje modlu a zlatotepec ji potáhne zlatem, stříbrné řetízky přidělá zlatník. ²⁰Chudák, který na takovou oběť nemá, vybere dřevo, které netrouchniví, a vyhledá zručného řemeslníka, aby mu zhotovil modlu, jež by se neviklala.“

Ex 32:4.5 „⁴On je od nich vzal, připravil formu a odlil z toho sochu býčka. A oni řekli: „To je tvůj bůh, Izraeli, který tě vyvedl z egyptské země.“ ⁵Když to Áron viděl, vybudoval před ním oltář. Potom Áron povolal: „Zítra bude Hospodinova slavnost.““

Dt 4:15-19 „¹⁵V den, kdy k vám Hospodin mluvil na Chorébu zprostředku ohně, jste neviděli žádnou podobu; velice se tedy střežte, ¹⁶abyste se nezvrhli a neudělali si tesianou sochu, žádné sochařské zpodobení: zobrazení mužství nebo ženství, ¹⁷zobrazení jakéhokoli zvířete, které je na zemi, zobrazení jakéhokoli okřídleného ptáka, který létá po nebi, ¹⁸zobrazení jakéhokoli plaza, který se plazí po zemi, zobrazení jakéhokoli ryby, která je ve vodách pod zemí; ¹⁹abys nepovznášel své zraky k nebesům, a když bys viděl slunce, měsíc a hvězdy, všechen nebeský zástup, nedal se svést a neklaněl se jim a nesloužil tomu, co dal Hospodin, tvůj Bůh, jako podíl všem národům pod celým nebem.“

Iz 44:6 „Toto praví Hospodin, král Izraele, jeho vykupitel, Hospodin zástupů: „Já jsem první i poslední, kromě mne žádného Boha není.“

Ž 115:8 „Jim jsou podobni ti, kdo je zhotovují, každý, kdo v ně doufá.“

Mal 3:23.24 „²³Hle, posílám k vám proroka Elijáše, dříve než přijde den Hospodinův veliký a hrozný. ²⁴On obrátí srdce otců k synům a srdce synů k otcům, abych při svém příchodu nestihl zemi klatbou.“

Mal 4:5.6 PBK „⁵Aj, já pošlu vám Eliáše proroka, dříve než přijde den Hospodinův veliký a hrozný, ⁶aby obrátil srdce otců k synům, a srdce synů k otcům jejich, abych přijda, neranil země prokletím.“

PÁ 19. února – Podněty k zamyšlení

Přečti si 26. kapitulu „Hle, váš Bůh“ z knihy *Od slávy k úpadku* (PK 311–321; OSU 120–123).

„Dlouho se satan snažil vést lidi k tomu, aby na Stvořitele pohlíželi jako na příčinu všeho utrpení a smrti. Ti, které se mu podařilo takto podvést, se na Boha dívali jako na někoho, kdo hledá sebemenší záminku, aby mohl člověka odsoudit, a je ochoten mu pomoci jen v případě, když to výslovně nařizuje zákon. Velký podvodník hovořil o zákonu lásky, který je základem Boží vlády ve vesmíru, jako o souboru příkazů namířených proti lidskému štěstí či jako o břemenu, kterého je nutné se co nejrychleji zbavit. Směle prohlašoval, že není možné dostát jeho požadavkům.“ (PK 311; OSU 120)

„Mnozí z těch, kteří se nazývají křesťany, slouží kromě Hospodina i jiným bohům. Náš Stvořitel od nás vyžaduje maximální věrnost a úplnou oddanost. Všechno, co může oslabit naši lásku k Bohu anebo bránit nám sloužit mu zcela, se stává modlou.“ (2BC 1011)

Otázky k rozhovoru

1. *Vlastními slovy shrň poselství Iz 40,12–31. Použij přitom moderní obrazy a přirovnání, například současné vědecké objevy, které ještě názorněji potvrzují úžasnou moc našeho Boha.*

2. *Jak se Izajášův popis věčné existence Božího slova, v protikladu ke křehké pomíjivosti lidského života, dotýká tvého strachu ze smrti? (Iz 40,6–8) Jak to souvisí s tvou nadějí na vzkříšení? (Jb 19,25–27; Da 12,2; 1K 15,51–57; 1Te 4,13–18)*

Jb 19:25-27 „²⁵Já vím, že můj Vykupitel je živ a jako poslední se postaví nad prachem. ²⁶A kdyby mi i kůži sedřeli, až zbaven masa, užřím Boha, ²⁷já ho užřím, pro mne tu bude, mé oči ho uvidí, ne někdo cizí, mé ledví po tom prahne v mém nitru.“

Da 12:2 „Mnozí z těch, kteří spí v prachu země, procitnou; jedni k životu věčnému, druhí k pohaně a věčné hrůze.“

1K 15:51-57 „⁵¹Hle, odhalím vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, ⁵²naráz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice. Až zazní, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelnosti a my živí proměněni. ⁵³Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost. ⁵⁴A když pomíjitelné obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno: „Smrt je pohlcena, Bůh zvítězil!“ ⁵⁵Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň?“ ⁵⁶Zbraní smrti je hřích a hřích má svou moc ze zákona. ⁵⁷Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista!“

1Te 4:13-18 „¹³Nechceme vás, bratři, nechat v nevědomosti o údělu těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti, kteří nemají naději. ¹⁴Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu. ¹⁵Toto vám říkáme podle slova Páně: M živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředědeme. ¹⁶Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; ¹⁷potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchváčeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem. ¹⁸Těmito slovy se vzájemně potěšujte.“

3. *Kdybychom si vzali verše Iz 40,12–31 k srdci, mohly by nás vyléčit z naší pýchy a domýšlivosti?*

